

NOWE PRZEPISY O EGZAMINACH ŚCISŁYCH W CELU UZYSKANIA STOPNIA DOKTORA FILOZOFII

WRAZ Z INSTRUKCYĄ OBJAŚNIAJĄCĄ
I SCHEMATEM GRUP EGZAMINOWYCH

NA UNIWERSYTECIE
JAGIELLOŃSKIM

Kolekcja
Emila Kornasia

KRAKÓW — DRUKARNIA UNIWERSYTETU JAGIELL.
POD ZARZĄDEM JÓZEFA FILIPOWSKIEGO — R. 1911

NOWE PRZEPISY O EGZAMINACH
ŚCISŁYCH W CELU UZYSKANIA
STOPNIA DOKTORA FILOZOFII

WRAZ Z INSTRUKCYĄ OBJAŚNIAJĄCĄ
I SCHEMATEM GRUP EGZAMINOWYCH

NA UNIWERSYTECIE
JAGIELLOŃSKIM

Kolekcja
Emila Kornasia

KRAKÓW — DRUKARNIA UNIWERSYTETU JAGIELL.
POD ZARZĄDEM JÓZEFA FILIPOWSKIEGO — R. 1911

CM UKK

326783

NAKŁADEM SENATU AKADEMICKIEGO

Wpisano do Księgi Akcesji

Akc. DI nr 47 / 201 4 CM

SPIS PRZEDMIOTÓW.

	Str.
1. Porządek egzaminów ścisłych (Rozpr. Min. W. i O. z d. 16. marca 1899 L. 56 Dz. P. P.)	5
2. Instrukcja objaśniająca porządek egzaminów ścisłych (Reskr. Min. W. i O. z d. 27. stycznia 1900 L. 26.386)	12
3. Ogólny schemat kombinacji czyli grup przedmiotów przy egzaminach ścisłych (Reskrypt Min. W. i O. z d. 16. czerwca 1900 L. 14074)	19

I.

Porządek egzaminów ścisłych na Wydziale filozoficznym.

Rozporządzenie Ministra Wyznań i Oświaty z 16 Marca 1899, L 6928 Dz. rozp. Min. W. i O., które zmienia porządek egzaminów ścisłych na Wydziałach filozoficznych uniwersytetów królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 11 Marca 1899 rozporządza się co następuje:

§ 1.

Kto chce uzyskać doktorat na Wydziale filozoficznym jednego z uniwersytetów w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, winien przedłożyć rozprawę naukową i zdać dwa egzamina ścisłe (rygoroza).

Celem tych egzaminów jest stwierdzenie, czy i w jakim stopniu kandydat jest uzdolniony do badania naukowego.

Dopuszczenie do tego zawisło od dowodu, że kandydat uczęszczał przez cztery lata do uniwersytetu krajowego lub zagranicznego jako imatrykulowany uczeń zwyczajny Wydziału filozoficznego.

Na przedstawienie odpowiedniego grona profesorów, Minister Oświaty może wyjątkowo pozwolić na dopuszczenie kandydatów, dowodu takiego złożyć nie mogących.

Podobnież w przypadkach zasługujących na uwzględnienie, grono profesorów może postarać się o zezwolenie Ministra Oświaty do wydania sądu o rozprawie naukowej już w ciągu ostatniego półroczu.

§ 2.

Rozprawa, pisana lub drukowana, powinna zawierać badanie naukowe nad tematem dowolnie obranym z jednego z przedmiotów do zakresu Wydziału filozoficznego należących i najmniej przez jedną katedrę reprezentowanych.

§ 3.

Przełożoną rozprawę dziekan przydzieli do oceny dwom referentom, to jest profesorom zwyczajnym, a w braku tychże, profesorom nadzwyczajnym przedmiotu, do którego się odnosi.

Według okoliczności drugim referentem może być profesor zwyczajny lub nadzwyczajny przedmiotu, do którego rozprawa treścią swoją najbardziej się zbliża.

Jeżeli profesorów zwyczajnych przedmiotu, o który idzie, jest więcej niż dwóch, zajmują się ocenieniem po kolei.

Do oceny naukowej wartości rozprawy wyznaczy dziekan odpowiedni przeciąg czasu.

§ 4.

Profesorowie, do oceny rozprawy powołani, wydadzą o niej umotywowany sąd na piśmie i orze-

kna, czy kandydat może być dopuszczonym do egzaminu ścisłego czy nie.

Jeżeli obadwaj referenci zgadzają się w swoim sądzie, dziekan zawiadamia kandydata o ich orzeczeniu; jeżeli się zaś nie zgadzają, orzeczenie o dopuszczeniu kandydata pozostawia się gronu profesorów.

Odrzucenie rozprawy ma taki sam skutek jak odrzucenie kandydata na egzaminie ścisłym (§ 9).

§ 5.

Egzamin ścisły ustny składa się z dwóch egzaminów ścisłych, a to z dwugodzinnego i z jednogodzinnego.

Przedmiotem egzaminu dwugodzinnego jest:

- a) umiejętność do grupy filozoficzno-historycznej należąca, do której jest ustanowiona katedra, łącznie z innym przedmiotem tej grupy lub
- b) umiejętność do grupy matematyczno-przyrodniczej należąca, do której jest ustanowiona katedra, łącznie z innym przedmiotem tej grupy.

Drugą umiejętność wybrać ma dziekan uwzględniając treść rozprawy piśmiennej, w porozumieniu z referentami. Kandydatowi wolno wymienić w prośbie drugą umiejętność.

Przedmiotem jednogodzinnego egzaminu jest filozofia. Treść i rozciągłość tego egzaminu oznacza się z uwzględnieniem tej gałęzi umiejętności, do której należy rozprawa piśmienna kandydata.

Dla kandydatów, których rozprawa naukowa należy do zakresu filozofii, przedmiotem egzaminu ścisłego dwugodzinnego jest filozofia, przedmiotem

jednogodzinnego ścisłego egzaminu umiejętność grupy filologiczno-historycznej lub matematyczno-przyrodniczej. Dla kandydatów, których rozprawa naukowa należy do umiejętności, odnoszących się, jak na przykład geografia, do jednej lub drugiej grupy, druga umiejętność może należeć do jednej lub drugiej grupy.

§ 6.

W komisji egzaminacyjnej przewodniczy dziekan. Gdyby nie mógł przybyć, zastąpi go prodekan.

W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi oprócz przewodniczącego:

- a) do egzaminu ścisłego dwugodzinnego najmniej obaj referenci rozprawy, najwięcej ci i jeszcze dwaj, ogółem czterej egzaminatorowie.
- b) do egzaminu ścisłego jednogodzinnego dwaj egzaminatorowie.

Egzaminatorami powinni być z reguły profesorowie zwyczajni przedmiotów, z których egzamin ma być zdawany. W razie potrzeby powołać należy profesorów nadzwyczajnych przedmiotów, z których egzamin ma być zdawany, gdyby zaś ich nie było, profesorów przedmiotów najbardziej zbliżonych.

Przewodniczący ma jako taki prawo, lecz nie ma obowiązku egzaminowania.

§ 7.

Egzamina ścisłe odbywają się publicznie; głosowanie i uchwałę poprzedzi obrada nad wynikiem egzaminu.

Następnie każdy członek głosuje na podstawie ogólnej skuteczności egzaminu.

Komisya egzaminacyjna orzeka większością głosów z zachowaniem następującego stopniowania: „celująco“, „dostatecznie“, „niedostatecznie“.

§ 8.

Egzamina ściśle mogą odbyć się w dowolnym porządku, atoli obadwa na tym samym uniwersytecie, któremu przedłożono rozprawę (pisaną lub drukowaną).

W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, Minister Oświaty po zniesieniu się z odpowiedniami gronami profesorów, może dozwolnić wyjątku od tego ostatniego przepisu.

§ 9.

Oznaczenie przerwy pomiędzy jednym egzaminem ścisłym a drugim zostawia się kandydatowi.

Jeżeli zaś przy egzaminie ścisłym kandydat zostanie odrzuconym, termin, który komisya wyznaczy mu do powtórzenia egzaminu, nie może być krótszym nad trzy miesiące.

Jeżeli znowu będzie odrzuconym, powtórzenie egzaminu ścisłego już tylko raz miejsce mieć może i to nie prędzej jak po roku.

W razie ponownego (trzeciego) odrzucenia, kandydat traci na zawsze prawo ubiegania się o doktorat z filozofii na uniwersytecie w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, jak niemniej o zatwierdzenie dyplomu doktorskiego za granicą otrzymanego.

§ 10.

Taksa za ocenienie przełożonej rozprawy wynosi 40 K, za egzamin ścisły dwugodzinny 80 K, za jednogodzinny 40 K.

Taksa za ocenienie rozprawy dzieli się w równych częściach między tych, którzy ją oceniali.

Z taksy za egzamina ścisłe 80 K wynoszącej, każdy z uczestników otrzyma 12 K a do funduszu kancelaryjnego uniwersytetu wpłynie 8 K, z taksy wynoszącej 40 K każdy uczestnik otrzyma 6 K, a do funduszu kancelaryjnego uniwersytetu wpłyną 4 K.

Przewodniczący, jeśli także jest egzaminatorem przedmiotu, otrzyma takse podwójną.

Gdyby z taksy pozostała jaka reszta, grono profesorów orzecze, na co ma być użyta.

§ 11.

Części taksy dla każdego egzaminatora przypadające mają być uważane jako wynagrodzenie za obecność i przeto mogą być pobierane tylko za czynność rzeczywistą. Jeżeli członek komisji z jakiegokolwiek przyczyny przybyć nie może, dziekan postara się o jego zastąpienie, stosownie do przepisów § 6. Jeżeli to jest już niemożliwem, ale egzamin ścisły może odbyć się przy uczestnictwie innych członków, pozostała część taksy będzie użyta podług ostatecznego zdania § 10.

§ 12.

Promocyi dokonywa profesor zwyczajny (*per turnum*) jako promotor, a to w formie zwykłych sponsyi, pod przewodnictwem rektora i w obecności dziekana.

§ 13.

Taksa promocyjna wynosi na wszystkich uniwersytetach tutejszo-krajowych 60 K. Z niej otrzymują: rektor 30 K, dziekan i promotor po 10 K. Nadto z taksy tej 10 K oddać należy do funduszu kancelaryjnego uniwersyteckiego, z którego opłacają się należności za wystawienie dyplomu, na rozmaitych uniwersytetach dotychczas istniejące, i dotychczasowe należności urzędników kancelaryjnych i służ, z wyjątkiem tych, które takowi dostawali za szczególne czynności przy uroczystościach aktu promocyjnego, jeżeli się odbywały.

§ 14.

W tych uniwersytetach, w których dotychczas były w zwyczaju uroczystsze formy promocyi, pozostawia się kandydatowi do woli, zamiast prostej, żądać tej uroczystszej formy promocyi, za opłatą, jaką się zwykle za to pobiera, taksa atoli w poprzednim paragrafie przepisana i w tym także przypadku tak użytą i rozdzieloną będzie jak tam przepisano.

§ 15.

Niniejszy porządek egzaminów ścisłych wchodzi w wykonanie od początku roku szkolnego 1899/1900.

II.

Reskrypt Ministra Wyznań i Oświaty z 27 Stycznia 1900 r. Nr. 26385 ex 1899, do Dziekanatów wszystkich wydziałów filozoficznych, z instrukcją objaśniającą porządek egzaminów ścisłych na Wydziałach filozoficznych, przepisany tutejszem rozporządzeniem z dnia 16 Marca 1899 (Dz. P. P. L. 56).

W celu przeprowadzenia nowego porządku egzaminów ścisłych na Wydziałach filozoficznych, przepisanego rozporządzeniem ministeryalnem z 16 Marca 1899 r. L. 6928 (Dz. P. P. L. 56) podaję do wiadomości Dziekanatu dla utrzymania jednolitego postępowania następującą

Instrukcję,

która ma służyć także i do użytku studentów, a względnie kandydatów doktoratu.

§ 1.

Cheąc uzyskać stopień doktora filozofii, kandydat powinien wnieść podanie do Dziekanatu Wydziału filozoficznego i przedstawić następujące dowody:

- 1) metrykę chrztu albo urodzenia;
- 2) gimnazyjalne świadectwo dojrzałości ważne w Austrii, albo jeżeli kandydat pochodzi z zagranicy, te świadectwa, na których podstawie był immatrykułowany jako słuchacz zwyczajny na Wydziale filozoficznym.

- 3) absolutorium austriackiego albo zagranicznego Uniwersytetu wykazujące, że uczył się przez 4 lata na Wydział filozoficzny jako immatrykułowany słuchacz zwyczajny;
- 4) *curriculum vitae*, w którym kandydat powinien dokładnie przedstawić przebieg swoich studyów uniwersyteckich a w szczególności wskazać te przedmioty naukowe, których studyowaniem zajmował się głównie i z wymagana do uzyskania stopnia doktorskiego gruntownością; dla udowodnienia tego można także przedłożyć świadectwa o pracach dokonanych w instytutach naukowych, seminariach i tym podobnych zakładach;
- 5) rozprawę, której kandydat jest autorem, pisaną albo drukowaną, o jakim bądź temacie naukowym według własnego wyboru z jednego z przedmiotów, należących do zakresu Wydziału filozoficznego i na odpowiednim wydziale istotnie reprezentowanych przynajmniej przez jedną katedrę (§ 2 i 3 Porządku egzaminów ścisłych).

§ 2.

Kandydaci, którzy nie mogą wykazać się świadectwami wymaganymi w § 1 sub 2 i 3, lecz w myśl § 1 alinea 4 Porządku egzaminów ścisłych starają się o wyjątkowe dopuszczenie do egzaminów doktorskich, powinni przedstawić te dowody z odbycia studyów w szkołach średnich i wyższych, na podstawie których chcą uzyskać doktorat.

Inne w § 1 wymienione dowody powinni przedłożyć także i ci kandydaci.

§ 3.

Dyssertacya powinna być napisana zazwyczaj w języku wykładowym tego uniwersytetu, na którym mają się odbyć także egzamina ścisłe.

Jednakże prace z zakresu specjalnego filologii klasycznej, należy zazwyczaj pisać po łacinie; w tymże języku można także oddać prace z zakresu innych nauk dotyczących starożytności klasycznej; dla prac z zakresu filologii nowożytnej dopuszcza się również odpowiedni język obcy¹⁾.

O ile tak przy dyssertacyi, jak i przy egzaminach ścisłych, może być dopuszczony jeszcze jaki inny język odmienny od języka wykładowego danego uniwersytetu, o tem postanawia grono profesorów.

Tegoż grona uznaniu pozostawia się, czy zechce powziąć jakieś ogólne uchwały co do postępowania w tym względzie.

§ 4.

Rękopis rozprawy powinien mieć porządną formę zewnętrzną i być wyraźnie pisany.

Jeżeli wnosi się dyssertację już drukowaną, to do podania należy dołączyć jej 4 egzemplarze, jeśli to jest rozprawa, jeżeli zaś większe dzieło — 1 egzemplarz.

Tylko taką rozprawę, którą referenci uznają za godną wydrukowania, można ogłosić drukiem

¹⁾ W reskrypcie ministeryalnym, intymującym tę instrukcję, dodano w końcu zastrzeżenie, że co do filologii niemieckiej pozostaje nadal w swej mocy przepis dotychczasowy, według którego egzamin z tego przedmiotu powinien się zawsze odbywać po niemiecku.

jako „dysertację inauguralną“. W takim wypadku należy złożyć w Dziekanacie na jego żądanie większą ilość egzemplarzy.

§ 5.

Podanie kandydata do doktoratu należycie udokumentowane odnosi się do całego aktu egzaminacyjnego. Ażeby być dopuszczonym do dalszych stadyów egzaminu, kandydat ma się zgłosić do dziekana osobiście albo piśmiennie (§§ 8 i 9 Porząd. egz. ścis.).

§ 6.

Jeżeli dziekan ma wątpliwości co do tego, jakim dwom referentom ma według § 3 Porz. egz. ścis. przydzielić do ocenienia rozprawę, to powinien znieść się w tej mierze ze wszystkimi zwyczajnymi, a ewentualnie nadzwyczajnymi profesorami, którzy wedle treści rozprawy mogliby być powołani do jej ocenienia; jeżeli między nimi nie przyjdzie do porozumienia, kto ma objąć oba referaty, wówczas rozstrzyga o tem grono profesorów.

§ 7.

W myśl § 5 Porządku egzaminów ścisłych egzamin zdawać można z każdego przedmiotu reprezentowanego przez jakąś katedrę na wydziale filozoficznym.

Jednakże za przedmiot egzaminu uważać należy cały zakres reprezentowanej przez tę katedrę nauki, nie zaś jej część jakąkolwiek odrębną, chociażby nawet część taka była samoistnie traktowana naukowo; rozumieć to należy zarówno o tym przedmiocie, do którego odnosi się dysertacja,

jak i o tym, który przy 2-godzinnym egzaminie ścisłym ma być, według § 5 alinea przedostatniej, drugim przedmiotem egzaminu; dlatego więc na przykład: filologię klasyczną (języki łaciński i grecki), filologię niemiecką (język i historia literatury), historię i historyczne nauki pomocnicze, mineralogię i petrografię itp., zawsze traktować należy jako jedną tylko naukę, której przy egzaminie ani nie można dzielić na dwa przedmioty, ani też wyłączać z niej przy egzaminie jakiegobądź części do niej należącej.

Pozostawia się gronu profesorskiemu, ażeby z uwzględnieniem dzisiejszego stanu umiejętności, ułożyło w ogólny schemat odpowiednie kombinacye dwóch, treścią swą wprawdzie pokrewnych, ale przecież samoistnych przedmiotów z szeregu tych nauk, które są reprezentowane w danym wydziale przez oddzielną zwyczajną lub nadzwyczajną katedrę; po uzyskaniu zatwierdzenia ministeryalnego dla takiego schematu, kombinacye te będą służyły za podstawę dwugodzinnego egzaminu ścisłego.

W myśl § 5 ustęp 3 Porządku egzaminów ścisłych, drugi przedmiot będzie oznaczony według tego schematu; o ileby jednak kandydat w podaniu wyraził życzenie, aby mógł zdawać egzamin z odmiennej grupy dwóch przedmiotów, grono profesorów powinno zasięgnąć przyzwolenia ministeryalnego na to, czy taka kombinacya może być dopuszczona, przyczem należy mieć na uwadze, że przedmiot, który nie jest reprezentowany na wydziale przez profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego, nie może być też przedmiotem egzaminu ścisłego.

§ 8.

Wyznaczając w myśl § 6 Porządku egzaminów ścisłych, skład komisji egzaminacyjnej, dziekan powinien:

- a) przy 2-godzinnym egzaminie ścisłym oprócz tych obu profesorów, którzy jako referenci oceniali rozprawę, powołać na trzeciego egzaminatora tego zwyczajnego a w jego braku nadzwyczajnego profesora, który reprezentuje drugi przedmiot, albo też w braku tegoż, profesora najbliższej pokrewnego przedmiotu; jeżeli jednak profesor drugiego przedmiotu albo tego, który mu jest najbliższej pokrewny, występuje jako drugi referent (§ 3 alinea 2. Porządku egz. ścisłych), to nie potrzeba powoływać trzeciego egzaminatora; czwartego egzaminatora wolno powołać tylko wtedy, jeżeli drugi przedmiot reprezentowany jest na wydziale jeszcze przez drugiego profesora zwyczajnego;
- b) jeżeli dwugodzinny egzamin ścisły ma się odbywać z filozofii, to trzeciego albo czwartego egzaminatora powoływać można tylko wtedy, jeżeli prócz obu referentów znajdują się w wydziale jeszcze inni zwyczajni lub nadzwyczajni profesorowie filozofii;
- c) przy 1-godzinnym egzaminie należy powołać na egzaminatorów dwóch zwyczajnych, ewentualnie nadzwyczajnych profesorów odpowiedniego przedmiotu egzaminu, w braku zaś którego z nich, powołać należy profesora najbliższej pokrewnego przedmiotu.

Profesorowie zwyczajni tego samego przedmiotu

mają być na przemian powoływani na egzaminatorów; toż samo stosuje się także i do profesorów nadzwyczajnych tegoż przedmiotu, którychby ewentualnie należało powołać.

§ 9.

Jeżeli wniesiona rozprawa będzie uznana za niedostateczną, wolno kandydatowi w dowolnym terminie podać temuż samemu wydziałowi, który orzekł reprobacyę, nową dySSERTacyę na ten sam albo na inny temat.

Do kandydatów, których dySSERTacya po raz trzeci została reprobowaną przez wydział, stosuje się § 9 ustęp ostatni Porządku egzaminów ścisłych.

Jeżeli kandydat na podstawie swojej rozprawy dopuszczony do egzaminów ścisłych, w czasie ich składania został reprobowany, to tylko z tych samych przedmiotów może ponownie składać egzamin.

§ 10.

Przepisane taksy kandydat powinien złożyć w kwesturze równocześnie z podaniem o dopuszczenie go do doktoratu, a względnie najpóźniej na trzy dni przed terminem egzaminu i przed promocyą.

Złożone taksy przepadają, jeżeli kandydat nie stawia się bez słusznego usprawiedliwienia.

§ 11.

O wszystkich swoich zarządzeniach w sprawach egzaminów doktorskich dziekan powinien zawiadomić grono profesorów i zasięgać jego decyzji we wszystkich wypadkach, w których nasuną mu się wątpliwości co do odbycia tych egzaminów.

III.

W myśl § 7. alinea 3. powyższej instrukcyi grono profesorów Wydziału filozoficznego c. k. Uniwersytetu Jagiell., na wniosek wybranej w tym celu komisyi, uchwaliło na posiedzeniach w d. 4 maja 1900 r. i w d. 7 grudnia 1910 następujący

Ogólny schemat kombinacyi czyli grup przedmiotów,

według którego w Uniwersytecie Jagiellońskim będą się odbywać dwugodzinne egzamina ściśle na stopień doktora filozofii, a który c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty, jako zgodny z przepisami nowego „Porządku egzaminów ścisłych“ i wydanej do niego „Instrukcyi“, zatwierdziło reskryptami z dnia 16. czerwca 1900 r.

L. 14.074 i z d. 17 lipca 1911 L. 21.252:

1) Historia ¹⁾	i filologia klasyczna.
„	i filologia polska.
„	i filologia ruska.
„	i filologia słowiańska.
„	i filologia niemiecka.
„	i filologia romańska.
„	i filologia angielska.
„	i językoznawstwo porównawcze.
„	i archeologia klasyczna.
„	i historia sztuki.

¹⁾ W podanym tu spisie postawiony na początku grupy przedmiot jest tym, do którego odnosi się rozprawa, obok niego zaś, wyliczone są wszystkie te przedmioty, z których jeden może kandydat wybrać sobie dowolnie jako drugi przedmiot egzaminu 2-godzinnego.

Historya i antropol. z prehistoryą.

" i geografia.

" i oryentalistyka.

2) Filologia klasyczna i historya.

" i historya sztuki.

" i archeologia klasyczna.

" i filologia polska.

" i filologia ruska.

" i filolog. słowiańska.

" i filologia niemiecka.

" i filologia romańska.

" i filologia angielska.

" i językoznawstwo porównawcze.

" i oryentalistyka.

3) Filologia polska i historya

(t. j. język i literatura).

" i filologia klasyczna.

" i filologia ruska.

" i filologia słowiańska.

" i filologia niemiecka.

" i filologia romańska.

" i filologia angielska.

" i językoznawstwo porównawcze.

" i historya sztuki.

" i oryentalistyka.

4) Filologia ruska i historya

(t. j. język i literatura).

" i filologia polska.

" i filologia słowiańska.

" i filologia niemiecka.

" i filologia romańska.

- Filologia ruska i filologia angielska.
 " i językoznawstwo porównawcze.
 " i historia sztuki.
 " i orientalistyka.
- 5) Filologia słowiańska i historia.
 " i filologia klasyczna.
 " i filologia polska.
 " i filologia ruska.
 " i filologia niemiecka.
 " i filologia angielska.
 " i filologia romańska.
 " i językoznawstwo porównawcze.
 " i historia sztuki.
 " i orientalistyka.
- 6) Filologia niemiecka i historia.
 " i filologia klasyczna.
 " i filologia słowiańska.
 " i filologia polska.
 " i filologia ruska.
 " i filologia romańska.
 " i językoznawstwo porównawcze.
 " i historia sztuki.
 " i orientalistyka.
- 7) Filologia romańska i historia.
 " i filologia klasyczna.
 " i filologia słowiańska.
 " i filologia polska.
 " i filologia ruska.
 " i filologia niemiecka.
 " i filologia angielska.

Filologia romańska i językoznawstwo porównawcze.

" i historia sztuki.

" i orientalistyka.

8) Językoznawstwo porównawcze i historia.

" i geografia (etnografia).

" i filologia klasyczna.

" i filologia słowiańska.

" i filologia polska.

" i filologia ruska.

" i filologia niemiecka.

" i filologia angielska.

" i filologia romańska.

" i orientalistyka.

9) Archeologia klasyczna i historia sztuki.

" i filologia klasyczna.

" i historia.

10) Historia sztuki i historia.

" i nauki pomocn. hist.

" i archeologia klasyczna.

" i filologia klasyczna.

" i filologia słowiańska.

" i filologia polska.

" i filologia ruska.

" i filologia niemiecka.

" i filologia romańska.

" i angielska.

" i orientalistyka.

11) Geografia i historia.

" i geofizyka.

" i astronomia.

" i geologia.

" i fizyka.

" i botanika.

Geografia i zoologia.

„ i antropologia z prehistorią.

12) Matematyka i astronomia.

„ i fizyka.

13) Astronomia i matematyka.

„ i geofizyka.

„ i fizyka.

14) Geofizyka (wraz z meteorologią) i matematyka.

„ i astronomia.

„ i fizyka.

„ i geografia.

„ i geologia.

15) Fizyka i matematyka.

(eksperymentalna i teoretyczna).

„ i astronomia.

„ i geofizyka.

„ i chemia.

16) Chemia i matematyka.

„ i fizyka.

„ i mineralogia.

„ i geologia.

„ i botanika.

„ i chemia rolnicza (wraz z nauką o odżywianiu się roślin i zwierząt).

17) Mineralogia i geologia.

„ i matematyka.

„ i fizyka.

„ i chemia.

18) Geologia i mineralogia.

„ i fizyka.

„ i chemia.

„ i geografia.

Geologia i botanika.

" i zoologia.

" i chemia rolnicza.

19) Botanika i fizyka.

" i chemia.

" i geografia.

" i botanika.

" i zoologia.

" i geologia.

" i chemia rolnicza.

" i nauka o uprawie roli i roślin.

20) Zoologia wraz z anatomią porównawczą.

" i fizyka.

" i chemia.

" i botanika.

" i geografia.

" i geologia.

" i nauka o uprawie roli i roślin.

21) Chemia rolnicza wraz z chemią ogólną.

" i botanika.

" i fizyka.

" i geologia.

22) Nauka o uprawie roli i roślin i chemia
(z uwzględnieniem całej nauki rolnictwa).

" " i fizyka.

" " i botanika.

" " i zoologia.

" " i geologia.

23) Hodowla zwierząt i mleczarstwo i chemia
(z uwzględnieniem całej nauki rolnictwa).

" " i zoologia wraz z anatomią porównawczą.

" " i botanika.

24) Inżynieria rolnicza i matematyka.

- 25) Nauka zarządu gosp. wiejsk.
 " " i chemia rolnicza.
 " " i geografia
 " " i geologia wraz z glebo-
 znawstwem.
 " " i historia gospodarcza.
 26) Antropologia i historia
 z prehistoryą.
 " i geografia.
 " i językoznawstwo
 " i geologia.
 " i anatomia porównawcza.
 " i zoologia.
 27) Anatomia porównawcza wraz z zoologią.
 " " i paleontologia.

Kandydat, który składa rozprawę z filozofii i z tego przedmiotu zdawać będzie egzamin 2-godzinny, wybiera sobie jako drugi przedmiot do egzaminu jednogodzinnego którykolwiek z przedmiotów wyżej wymienionych.

Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu

CM KEK 326782

000-326782-00-0